

Sygn. akt III Ca 2081/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Teresa Kołeczko-Waławik (spr.)

Sędziowie: SO Anna Hajda

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku P. K.

z udziałem Skarbu Państwa - Starosty (...)

o wpis

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wpisu Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt Dz.Kw 9409/15

postanawia:

oddalić apelację.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko-Waławik SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 2081/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wpisem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w sprawie Dz. Kw:/ (...), na podstawie wniosku Starosty (...) wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej oraz dołączonych do wniosku dokumentów, a to - wypisu z rejestru gruntów z 10 sierpnia 2015r., wrysu z mapy ewidencyjnej z 11 sierpnia 2015r. i Decyzji Urzędu Miejskiego w K. (...) z 10 kwietnia 1989r. ostatecznej z dniem 25 kwietnia 1989r. zwanej dalej (...), dokonał odłączenia z księgi wieczystej Nr (...) (dawnej Kw. Nr (...) w L., a następnie Kw. Nr (...) Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach) parceli 847/15 o obszarze 0,0281ha, założył dla odłączonej działki nową księgę wieczystą Nr (...) wpisując w jej Dziale II jako właściciela Skarb Państwa – Starostę (...) wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej

Apelację od wpisu wniósł P. K., obecny właściciel nieruchomości wpisanej w księdze wieczystej Nr (...) składającej się z działek (...). Zaskarżył wpis w całości i zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania a to art. 626⁹ k.p.c. w zw. z art. 626² k.p.c., art. 233 k.p.c. oraz naruszenie prawa materialnego art. 5 ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez dowolne uznanie że, po 25 latach od wydania Decyzji z 10 kwietnia 1989r. dla poprzedników prawnych apelującego, wniosek Starosty (...) zasługiwał na uwzględnienie.

W uzasadnieniu apelacji podniósł, że Decyzja będącą podstawą wpisu nie znajduje się w Starostwie Powiatowym w T., ani w Urzędzie Miejskim w K. ani w Urzędzie Miasta w L., który miałby tę decyzję przekazać do Starostwa Powiatowego w T.. Wskazał, że on sam jak i jego poprzednicy regulowali na bieżąco wszystkie opłaty związane z nieruchomością.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wpisu poprzez oddalenie wniosku, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wpisu i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Wnioskodawca - Starosta (...) wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej do wniosku z 8 września 2015r. zarejestrowanego w sprawie Dz.kw: (...) dołączył między innymi Decyzję Urzędu Miejskiego w K. (...) z 10 kwietnia 1989r. z potwierdzeniem doręczenia jej w dniu 11 kwietnia 1989r. ówczesnym właścicielom nieruchomości objętej wówczas księgą wieczystą Nr (...) w L. - M. i E. B.. Decyzja opatrzona jest adnotacją z dnia 25 kwietnia 1989r. o jej prawomocności.

Z treści Decyzji wynika, że zezwolono na podział i zatwierdzono projekt podziału nieruchomości przedstawiony na opisie i mapie obejmującej działkę (...) Kw.1 obrębu K. o pow. 0,2725 ha zapisaną w (...) w L. stanowiącą własność M. i E. B.. Powstałe w wyniku podziału działki Nr (...) o pow. 0, (...) i 848/15 o pow. 0,1216 ha, przeznaczono pod budownictwo jednorodzinne o niskiej intensywności zabudowy. Działka Nr (...) o pow. 0,0286 ha stanowiąca drogę stała się własnością Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się decyzji.

Z uzasadnienia Decyzji wynika, że M. i E. B., poprzednicy prawni apelującego, wystąpili z wnioskiem o wyrażenie zgody na podział celem wydzielenia działki budowlanej i drogi. Wniosek uzyskał pozytywną opinię Referatu (...), Nadzoru Budownictwa, (...) i Handlu Urzędu Miejskiego w K. Nr (...) z 31 stycznia 1989r., w której zostało określone przeznaczenie terenu w planie szczegółowym zagospodarowania przestrzennego miasta K., zatwierdzonym Uchwałą Miejskiej Rady Narodowej Nr 103/XXVI/88 z 27 kwietnia 1988r., a ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w C. Nr 7 z 31 sierpnia 1988r.

Właściciele podzielonej nieruchomości zostali pouczeni o sposobie i terminie wniesienia odwołania, ale odwołania nie wnieśli. Decyzja uprawomocniła się i stała się ostateczna.

Na podstawie umowy darowizny z 14 czerwca 1989r. działka Nr (...) została odłączona z księgi wieczystej Nr (...) w L. i dla tej działki urządzono nową księgę wieczystą. Działki (...) pozostały w dawnej księdze wieczystej oznaczonej następnie Nr (...) Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach (po migracji Nr (...)).

Decyzja z 10 kwietnia 1989r. została wydana na podstawie art. 12 ust. 3 obowiązującej wówczas ustawy z 29 kwietnia 1985r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. z 1991r., Nr 30, poz. 127 j.t. ze zm.), która utraciła moc na podstawie art. 241 ustawy z 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami wchodzącej w życie 1 stycznia 1998r. (Dz. U. 2015.1774 j.t. ze zm.). Utrata mocy ustawy wywłaszczeniowej z 1985r. nie prowadziła do wygaszenia skutków decyzji wydanych na jej podstawie, a ich trwałość w zakresie określonym w wydanych decyzjach dotyczy zarówno osób, które były właścicielami nieruchomości w chwili wydania decyzji jak i każdego kolejnego właściciela. Nie wykazał przy tym apelujący, by w jakimkolwiek innym trybie doszło do uchylenia skutków Decyzji z 10 kwietnia 1989r.

Jak wynika z regulacji art. 626⁸§ 2 k.p.c. rozpoznając wniosek o wpis sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej.

Ponieważ wnioskodawca – Starosta (...) działający w imieniu Skarbu Państwa dołączył do wniosku wymagane do wpisu dokumenty, sąd I instancji działając w granicach wniosku i uwzględniając stan prawny wynikający z ostatecznej Decyzji z 10 kwietnia 1989r., prawidłowo dokonał zaskarżonego wpisu.

Mając powyższe na uwadze, ponieważ zarzuty apelacji są nieuzasadnione a zaskarżony wpis jest prawidłowy, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Teresa Kołeczko-Wacławik SSO Anna Hajda